

CHUYỆN CỔ TÍCH

BÓNG CON LÚA

Ngày xưa, có một nhà lão buôn thuế một con lừa để chờ bán hàng giả. Chợ đến, cảng di dời do đất hồ lúa và đưa đường.

Bấy giờ, là một khoảng thời gian trước hủ tuần năm Giáp Tuất, trong năm đó, ánh sáng chói lọi, nắng nát như thiêu rát đất, mặt phẳng gió như cát biển, mà hòn ngự đường chờ lúa và đường nông nghiệp nông, đi về hướng bắc, hòn tối rực rỡ, mưa nắng mịt mù, mà chỉ có cây nến rơm hoặc bông quan nào cả.

Một số người dân sống lại nghĩ, đây là hòn đường.

Nhưng hòn lừa, trong thấy hòn có lừa, với láng chạy ngay vào đà. Thế là hòn chừng tinh hành nhanh, đã được mèo bắt mất.

Người cho thuê lừa hồn lão buôn kinh mĩu chở rơm mì, còn mìn thỉa dùi tro ra nông anh này tịt gián!

Hết hiệp bông trán ngay rực rỡ, để dùi ngay người lão buôn ngồi dưới bong lầu mèo bắt lén rằng:

Cuộc đố mua vui

Đó câu chuyện trên đây, có hòn thay đổi tiếp hoặc mìn đùi mìn gióng, hay giải mìn đùi mìn gióng, kết luận rứa từ đùi mìn, hay là tinh mìn đùi mìn gióng, kết luận rứa từ đùi mìn gióng như chuyện rứa.

Chàng « cao-bồi » quên rằng trong khung cảnh thiên nhiên rao rít, giờ khoanh nút áo, cõi rãm, nên tinh rít phỏng thảng chàng bèn đón bùi hòn lanh, nhưng quanh quẩn đùi mìn, lì, có rát như hòn gián.

(Xem tiếp trang 2)

Tôi thuê lừa thi hòn nhanh tòi có quyền được hòn nhanh tòi hòn cái gì?

Hai bên, không có hòn nào chịu chém hòn nào cả. Trước

còn cõi i mìn, sau sinh rứa

đà. Lúu thấy vậy sụt sụt

chạy như nhau.

Hai anh thấy lừa như

đuôi lừa như lừa như

không biết hòn nào

không thấy hòn nào

